

Sygn. akt II Cz 685/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Roman (spr.)
Sędziowie:	SSO Wiesława Namirska SSO Ryszard Biegun
Protokolant:	st. sekr. sąd. Teresa Fołta

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 r. w Bielsku-Białej

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela Firmy Handlowo - Budowlanej (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

z udziałem dłużnika M. G.

o udzielenie informacji w trybie art. 760¹ k.p.c.

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynności komornika

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej

z dnia 22 sierpnia 2014r. sygn. akt I Co 628/14

postanawia

oddalić zażalenie.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt II Cz 685/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej zobowiązał Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej R. Ł. do udzielenia spółce Firma Handlowo – Budowlana (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. w terminie 7 dni informacji czy prowadzone są przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-

Białej R. Ł. postępowania egzekucyjne przeciwko M. G., a jeżeli tak jaka jest wysokość egzekwowanych roszczeń, jaki jest aktualny stan spraw w tych postępowaniach, a ponadto czy w ramach powyższych postępowania prowadzona jest egzekucja z nieruchomości położonej w B. przy ul. (...); oddalił wniosek spółki Firma Handlowo – Budowlana (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. o przyznanie zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy w zakresie kosztów ustalił i zważył co następuje.

Pismem z dnia 3 lutego 2014 r. wierzyciel spółka Firma Handlowo-Budowlana (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. wniosła skargę na odmowę udzielenia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej R. Ł. informacji o postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych przeciwko dłużnikowi M. G..

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej uwzględnił skargę postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 r. zobowiązując komornika sądowego do udzielenia wierzycielowi żądanych przez niego w trybie art. 760¹ kpc informacji (w pkt. 1 postanowienia), oddalając wniosek wierzyciela o przyznanie mu zwrotu kosztów postępowania (w pkt. 2 postanowienia).

Pismem z dnia 25 sierpnia 2014 r. wierzyciel wniósł o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia z dnia 22 sierpnia 2014 r. i doręczenie mu tego uzasadnienia wraz z odpisem postanowienia. Postanowieniem z dnia 5 września 2014 r. sąd odmówił sporządzenia uzasadnienia powyższego postanowienia w zakresie pkt. 1 tego orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga na czynności komornika została uwzględniona w pkt. 1 postanowienia z dnia 22 sierpnia 2014 r., a wydane w tym zakresie rozstrzygnięcie nie podlega zaskarżeniu i tym samym nie wymaga uzasadnienia. Z powyższych względów postanowieniem z dnia 5 września 2014 r. sąd odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 22 sierpnia 2014 r. w zakresie pkt. 1 tego orzeczenia.

W pkt. 2 postanowienia z dnia 22 sierpnia 2014 r. sąd oddalił wniosek wierzyciela o przyznanie mu zwrotu kosztów postępowania, uznając, że mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie z wypadkiem szczególnie uzasadnionym w rozumieniu art. 102 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc, pozwalającym na nieobciążanie dłużnika kosztami postępowania.

W rozpoznawanej sprawie skarga na czynności komornika dotyczyła przewidzianego w art. 760¹ kpc szczególnego obowiązku komornika udzielenia wierzycielom określonych informacji dotyczących dłużników oraz prowadzonych przeciwko nim postępowania. Podkreślenia wymaga okoliczność, że dłużnik nie jest zawiadamiany o złożeniu przez wierzyciela wniosku w trybie przewidzianym w art. 760¹ kpc. Dłużnik tym samym nie ma żadnego wpływu na ewentualną odmowę udzielenia przez komornika informacji wierzycielowi. Nie ulega w tej sytuacji wątpliwości, że obciążanie dłużnika obowiązkiem zwrotu wierzycielowi kosztów przewidzianego w art. 760¹ kpc postępowania (w tym również powstałych w związku z wniesieniem przez wierzyciela skargi na czynności komornika) nie byłoby słuszne w sytuacji gdy odmowa udzielenia wierzycielowi informacji wynika z przyczyn całkowicie niezawinionych przez dłużnika, a wynikających wyłącznie z błędnej interpretacji przez komornika przepisu art. 760¹ kpc, a z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie. Ewentualną szkodę powstałą wskutek nieuzasadnionej odmowy przez komornika udzielenia informacji (np. poniesione przez wierzyciela koszty postępowania) wierzyciel może próbować zrekompensować w trybie wynikającym z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Z powyższych względów, na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc w pkt. 2 postanowienia z dnia 22 sierpnia 2014 r. sąd oddalił wniosek wierzyciela o przyznanie mu zwrotu kosztów postępowania.

Zażalenie od tego postanowienia złożył wierzyciel zaskarżając go w pkt 2 wnosząc o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia w zakresie pkt 2 oraz przyznanie zwrotu kosztów postępowania wnioskodawcy w tym kosztów zastępstwa procesowego,
- zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Zarzućil bezpodstawne zastosowanie art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zaskarżone postanowienie o kosztach postępowania jest prawidłowe choć z innych przyczyn, niż te wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Przepis art. 98 § 1 k.p.c. mający zastosowanie także w postępowaniu egzekucyjnym (w tym ze skargi na czynności komornika) – określa zasady odpowiedzialności za wynik postępowania strony przegrywającej sprawę.

W realiach sprawy podstawą do zastosowania wobec dłużnika zasady wynikającej z tego przepisu musi być uprzednie ustalenie, że dłużnik jest stroną postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela domagającego się kosztów.

Z akt nie wynika, żeby dłużnik był stroną postępowania egzekucyjnego z wniosku skarżącego wierzyciela.

Mało tego, należy dojść do wniosku, iż ani wierzyciel ani dłużnik nie są stronami postępowania egzekucyjnego zaś skarżący wniósł skargę jako osoba wymieniona w art. 767 § 2 k.p.c. (inna osoba), której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone lub zagrożone.

W tej konkretnej sprawie po prostu skarżący jako osoba trzecia (spoza stron postępowania egzekucyjnego) domagał się informacji od komornika.

Udzielenie informacji osobie trzeciej (nie będącej stroną postępowania) nie jest czynnością egzekucyjną a zaniechanie tej informacji nie pozostaje w żadnym związku ze stronami postępowania egzekucyjnego.

Zwrócenie się o informację w trybie art. 760¹ k.p.c. i koszty z tym związane, w tym koszty postępowania ze skargi na bezczynność komornika – nie pozostają w związku ze stronami postępowania egzekucyjnego.

Zasada odpowiedzialności za wynik postępowania egzekucyjnego z art. 98 § 1 k.p.c. nie obejmuje zatem żadnych kosztów z art. 760¹ k.p.c., ani kosztów ustanowienia pełnomocnika do zapytania z art. 760¹ k.p.c., ani opłaty od skargi na bezczynność komornika ani wynagrodzenia pełnomocnika i kosztów pełnomocnictwa w sprawie ze skargi na bezczynność komornika w żadnej instancji.

Dlatego wniosek o koszty został trafnie oddalony przez Sąd I instancji choć doprecyzowania wymaga to, że podstawą oddalenia tego wniosku jest art. 98 § 1 k.p.c. a contrario nie zaś art. 102 k.p.c.

Wypada przyjąć, że skierowanie do komornika zapytania z art. 760¹ k.p.c. nie tworzy nowej kategorii postępowania egzekucyjnego sui generis – lecz jest zapytaniem osoby trzeciej nie będącej stroną postępowania.

Nie sposób przyjąć żeby dłużnik w postępowaniu egzekucyjnym z wniosku innego wierzyciela (wierzyciela egzekwującego) ponosił jeszcze koszty pozaprocesowych zapytań innych wierzycieli, którzy dopiero zastanawiają się nad wszczęciem przeciwko dłużnikowi postępowania egzekucyjnego.

Koszty dłużnika materialno – prawnego ograniczają się do kosztów postępowania rozpoznawczego, postępowania o nadanie klauzuli wykonalności, postępowania o wyjawienie majątku, postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego, koszty te nie rozciągają się na pozaprocesowe zapytania.

Dlatego zażalenie z innych przyczyn (tu opisanych) podlega oddaleniu jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., choć oczywiście należy podzielić zarzut nieprawidłowego zastosowania art. 102 k.p.c.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Ref. I inst. SSR Jakub Pisarek

K.P.